

CONTROLE EN LEIDING

NODIG

Uit deze gezichtshoek beschouwd, bouwt de T.V. ontegenzeggelijk mede aan de opvoeding van het kind.

De algemene waarschuwing is echter, dat de ouders op een verstandige wijze hun kinderen moeten controleren en leiden bij het T.V.-kijken.

Fred Schoenberg van de Stuyvesant High School te Manhattan, maakte de misschien enigszins sarcastische, maar niettemin de het probleem juist typerende opmerking:

„Ik ben er zeker van, dat de goed gezinde burgers van enige eeuwen geleden het een tijd vermorsen vonden wanneer de jeugd las. Het was volgens hen beter de boeken de boeken te laten en de koorzang te beoefenen....”

En Norman Cousins, die geruime tijd geleden de bijkans historisch geworden woorden „uit de tovenarij van de televisiebuis is zulk een aanranding op de menselijke geest, zulk een gemobiliseerde aanval op de verbeelding, zulk een invasie tegen de goede smaak gekomen, als nog nooit geschied is, met enig ander medium, zelfs film of radio niet uitgezonderd”, neerschreef, vindt thans tegenover zich talrijke bekwame lieden, die juist het tegendeel beweren. De laatsten hebben dan ook bij hun meningvorming het voordeel gehad, dat de T.V. al in flinke mate de kinderschoenen ontgroeid was en op heel wat steviger benen stond dan een of meer jaren geleden.

Groothandelsmarges

kruidenierswaren iets verhoogd

Geen invloed op consumentenprijzen.

In de Staatscourant van 19 Juli is de prijzenbeschikking groothandelsmarges kruidenierswaren 1951 gepubliceerd. Aangezien gebleken is, dat de groothandelaarsmarges in deze sector over het geheel genomen te laag waren, zodat in vele gevallen niet van een verantwoord economisch resultaat kon worden gesproken, zijn deze marges enigszins verhoogd.

Voor de consumentenprijzen zal deze verhoging practisch van geen betekenis zijn.

Markt Barneveld

Pluimveemarkt: de aanvoer daalde tot ca 45.000 stuks, waardoor de handel vlotter was dan vorige week. Hoewel de exporthandel niet beter was, kon het binnenland de aanvoer thans wel aan. De prijzen waren over het algemeen beter dan vorige week.

Prijzen: oude kippen f 1,25—f 4,25 (per kilo f 1,35—f 1,65), oude hanen f 2—f 3, oude eenden f 1—f 2, N.H. blauwe kuikens f 2,40—f 3 per kg, jonge hanen f 0,75—f 3 (f 1,50—f 2,20 per kg), jonge hennen f 2—f 4,50, tamme konijnen f 2—f 5, ganzen f 3—f 6, kalkoenen f 2—f 2,40 per kg, wilde konijnen f 0,75—f 1,20, wilde duiven f 0,30—f 0,40.

Eiermarkt: redelijke handel, aanvoer daalde tot ca 900.000 stuks. Prijzen f 13,75—f 14,75, algemene markt f 14,20—f 14,40 per 100 stuks, kiloprijs f 2,32.

Machtig koor van critici krimpt gestadig in

Amerikaanse kinderen thans niet meer gekluisterd aan het „magische glas”

(Van een speciale medewerker)

De televisie — natuurlijk weer afgekort tot „Video” of T.V. — is de wereld stormenderwijs aan het veroveren.

Zal in ons landje (eindelijk) in September de T.V. bij Lopik de lucht in gaan, — nadat Philips al maanden en maanden de experimentele zender te Eindhoven voedde — in Amerika viert het nieuwste massa-medium al jarenlang triomfen. Enige tijd geleden werd al het eerste (commerciële) lustrum gevierd.

Zullen het in ons land betrekkelijk weinigen zijn, die de eerste tijd „deze luxe” kunnen permitteren de huiskamer binnen te treden, in het land der onbegrensde mogelijkheden waren midden vorig jaar al een 7.000.000 T.V.-toestellen in gebruik, met verbluffende snelheid thans reeds gestegen tot zo'n veertien miljoen.

Men zal er dan ook niet ver naast zijn indien men schat, dat zo om en nabij de 40.000.000 Amerikanen de televisie als een even belangrijk deel van hun dagelijks bestaan beschouwen, als wij Nederlanders de fiets bijvoorbeeld.

107 stations en 14.000.000 ontvang-toestellen

Het machtige koor van Amerikaanse critici, dat nog geen jaar geleden in alle felheid de verschrikkingen aftelende, welke de T.V. voor de zielsrust der kinderen opriep, is thans gekrompen tot het leger, dat altijd blijft bestaan tegen „het nieuwe”. De ban, waarmede de T.V. de kinderen gevangen hield, werd funest genoemd. Een zorgvuldig opinie-onderzoek — ruim een jaar geleden in Amerika gehouden — wees onder meer het volgende uit: het aantal kijkuren van kinderen is belangrijk hoger dan dat van ouderen.

Een New Yorkse organisatie, de „United Parents Association”, welke gedurende drie jaren enquêtes had gehouden, kwam tot de slotsom, dat het oudere publiek op een gemiddelde het oudere steeds wisselt, doch dat de kinderen, waaronder nog zeer jeugdige spruiten, nagenoeg permanent aan het T.V.-apparaat gekluisterd waren.

Alle waarnemers kwamen tot de conclusie, dat het T.V.-kijken door de kinderen „buitensporig” genoemd moest worden. Zonder enige twijfel was het een ontstellende bijzonderheid voor de onderzoekers, te ontdekken, dat kinderen in de leeftijdsklasse van vijf tot zes jaar de grootste belangstelling voor het „magische glas” toonden. Niet minder dan gemiddeld vier uren per dag brachten zij door met het kijken naar de T.V. Zodra de kinderen naar school gingen, verminderde de belangstelling, maar toch bleef de gemiddelde kijk-duur voor kinderen van zeven tot zeventien drie uren per dag.

„Ik heb niet meer te lezen. Ik kijk en leer”, zeide vele maanden geleden een klein meisje, en vele ouders en docenten riepen ach en wee. Nu wij een jaar verder zijn, schudden veel minder opvoeders het hoofd over de hebbelijkheid van hun kroost „kostbare en kostelijke” uren voor het T.V.-apparaat door te brengen, en wel omdat de jongens en meisjes thans geenszins meer zo buitensporig vastgekluisterd zitten aan dat grote huiskamermeubel.

HET NIEUWE IS ER AF

Het nieuwe is er voor het Amerikaanse kind af althans voor hen, die wonen in de 63 steden, waarin ruim 60 procent van de Amerikaanse bevolking geconcentreerd is — en welke een of meer T.V.-zendstations rijk zijn.

Het is nog wel zo, dat de Amerikaanse kinderen in onze dagen verhoudingsgewijs nog steeds de meest enthousiaste T.V.-bewonderaars zijn, doch de leraren menen thans toch wel, dat de televisie in verlerlei opzichten de jeugdigen en nog zeer jongen in gunstige zin beïnvloedt. En slechts een te verwaarlozen negatieve invloed op hen uitoefent.

De meningen culminereren nagenoeg alle in de vaststelling, dat de kinderen weliswaar in het begin op buitensporige wijze hun hartjes aan de T.V. verpand hadden, en hun andere bezigheden nagenoeg verwaarloosden, maar spoedig naar hun normale levensgang terugkeerden en geenszins „achter” raakten op school.

Ook het verwijt, dat de televisie in het gezicht geslingerd werd, als zouden de kinderen geen boek meer in-kijken, wordt heden ten dage door talrijke waarnemers in duidelijke be-woordingen geloochenstraft. Hier en daar in de Verenigde Staten lezen de kinderen zelfs meer dan vroeger.

En dan te denken, dat een kleine twaalf maanden geleden mevrouw Leland H. Merrill — een onderwijzeres — bij haar leerlingen, die de T.V.-uitzendingen regelmatig volgden, een nerveuse vermoeidheid en een lichamelijke, emotionele en geestelijke aantasting van het gestel constateerde.

De leercapaciteit zou verminderen, terwijl de ogen schade zou worden aangedaan door het urenlang naar het kleine scherm staren..... Er is dus wel veel ten goede gekeerd.

Zodra het nieuws er afgesleten was, hoorde men ook niet meer, dat de

DE MACHT VAN DE TELEVISIE

De televisie, welke momenteel de wereld min of meer stormenderwijs aan het veroveren is, scheidt velerlei problemen.

In een drietal artikelen zal een zoeklicht op deze jonge telg van de techniek gericht worden.

In nevenstaande bijdrage wordt aangetoond, dat de televisie — welke vroeger geenszins geprezen werd met het oog op de ongunstige invloed, welke zij op de (Amerikaanse) jeugd zou uitoefenen — thans door velen niet meer schadelijk genoemd wordt.

Integendeel.

De jeugd kan veel via het televisie-scherm opsteken.

In het tweede artikel wordt nagegaan hoe de filmstad Hollywood een terugslag ondervindt van de T.V., terwijl in de laatste beschouwing onder ogen wordt gezien in welk een mate de T.V. de politiek en de sport beïnvloed.

programma's voor de kinderen in brede kring te krachtadig, te veel en in slechte zin beïnvloedend werden genoemd. De vele cowboy-avonturen en schurken-histories (Billy the Kid, Bob Steele, Tim McCoy, Howdy Doody, Captain Video, Morey Amsterdam) die „vroeger” — nog geen jaar geleden — een groot deel van het programma uitmaakten (en nog maken) en waarop een belangrijk deel der critiek zich richtte, worden thans — en wel door de psychiatrische doctor Phillip Polatin van de universiteit van Columbia — „een buitengewoon goede uitlaat” voor de kinderen genoemd.

Lang niet onverdienlijk moet het verder geacht worden — en wel volgens schoolhoofden en -inspecteurs — dat de T.V. de kinderen bekend maakt met velerlei persoonlijkheden en gebeurtenissen, welke zonder het hulp-

